

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel:

De weduwe van een profeet

(2 Kon.4:1-7)

Kindslaven

Een (jonge) vrouw komt om hulp bij de profeet Elisa. Haar man, één van de profeten, is gestorven. Hierdoor zakt zij met haar twee kinderen onder de armoedegrens. Schuld-sanering kent men in die tijd niet, evenmin als een weduwepensioen. En helaas verzuimt de maatschappij haar plichten. God heeft Zijn volk meerdere keren opgedragen om zorg te dragen voor de weduwen (steeds in één adem genoemd met vreemdelingen en wezen. Zie Deut. 24:19-21; 26:12,13). Hij verbindt er zelfs Zijn zegen aan. Nu dreigt echter de schuldeiser haar kinderen weg te halen en als kindslaven te verkopen. Triest beeld. Terecht wijst veel later Jakobus in zijn brief op het belang van omzien naar weduwen en wezen (Jak 1:27).

Luisteren

De vrouw is vermoedelijk ten einde raad en zoekt hulp. Niet bij Jan en alleman, maar aan het juiste adres, namelijk bij Elisa. 'Uw knecht, mijn man, is gestorven, en u weet zelf dat uw knecht de Here vreesde.' Elisa kent de Here en kende haar man. Hij is een wijs man die aandachtig luistert naar de hulpvraag en tegelijk zijn oor gericht heeft naar de hemel. Misschien heeft hij tegen de vrouw hetzelfde gezegd als ooit Mozes in een probleemsituatie (Num.9:8): 'Blijf hier staan, dan wil ik horen wat mij de Here ten aanzien van u zal gebieden.' Duidelijke les voor ons, want hoe vaak komen wij niet meteen met pasklare oplossingen zonder eerst te luisteren naar Gods stem?

Aan de slag

Elisa verwijst haar niet naar sociale instanties. Ook geeft hij geen geld om de hoogste nood te lenigen. Nee, hij stelt de vrouw vragen om haar na te laten denken: 'Wat kan ik voor u doen? Vertel mij, wat u in huis hebt.' De vrouw hoeft niet lang na te denken. Ze heeft immers niets, behalve een kruikje olie. 'Ga daarmee aan het werk' luidt de

opdracht van de profeet. Elisa boort hiermee kanalen aan waardoor de vrouw weer hoop krijgt en energie om aan de slag te gaan. Ook de kinderen worden ingeschakeld. Want hoewel ze kennelijk te jong zijn om als kostwinner ingezet te worden, kunnen ze wel degelijk de handen uit de mouwen steken. In opdracht van Elia stropen ze de buurt af op zoek naar zoveel mogelijk lege kannen en kruiken. Alle hens aan dek!

Bron van inkomsten

Ze sluiten de deur (geen pottenkijkers) en beginnen voorzichtig te gieten. Spannend! Of is hun geloof zo groot dat zij met vrijmoedigheid de ene kan na de andere vullen? We lezen er niets over, maar ongetwijfeld klinken er sinds lange tijd weer lofliederen tot eer van God, de God van wonderen, die omziet naar weduwen en wezen (Ps.68:6). Hem komt alle eer toe! Met het aantal volle kruiken neemt ook de vreugde toe en het vertrouwen in de toekomst. Als alles vol is kan de verkoop beginnen.

Heilige Geest

Maar er is meer te zeggen. Want olie is in de Bijbel een beeld van de Heilige Geest. Wie tot geloof komt, wordt verzegeld met de Heilige Geest en krijgt de Geest als onderpand (2Kor.1:22). Veel christenen realiseren zich de waarde daarvan niet. Zij leven geestelijk als het ware op (of zelfs onder) bijstandsniveau. Op de vraag: 'Wat heb je in huis?' zou het antwoord kunnen luiden: 'Niets...nou ja, een beetje kennis over de Heilige Geest.' Terwijl God Zijn kinderen wil vervullen! Het is zelfs een opdracht: Wordt vervuld met de Geest (Ef.5:18). Deze vervulling vloeit over in lofprijs tot God, en heeft gevolgen in de houding naar onze omgeving (5:19-21).

Vraag: Welke les(sen) leer jij uit deze korte geschiedenis?